

[Christmas Møller.]

saa siger jeg: Paa Sp. 5267, under tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for 1935—36 den 6. April 1936, siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at vi faar jo rundt regnet et Overskud paa 10 Mill. Kr., og det var kun, fordi den højt-ærede Finansminister skarpt benægtede, at det kunde blive saa meget, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard var saa forsigtig, ellers vilde han naturligvis have angivet Tallet fuldkommen rigtigt, saaledes som jeg har hørt det ærede Medlem gøre det. Altsaa, naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch taler om Landets Finanspolitik, om, hvilke Skatter der skal indkræves, saa vil jeg i Overensstemmelse med den nye Form for Vigtighed sige til ham, at det er klogere at lytte til, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, end at lytte til, hvad Finansministeren siger.

Eller lad mig tage et andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om hele den Banepolitik, der er ført her i Landet i de sidste Aar af den nye Minister, i de allersidste Maaneder med Lyntogsfart, med flyvende Faner, har man vel Lov til at sige. Vi andre har været ængstelige og har sagt: Bliver der ikke bundet for store Kapitaler i disse Statsbaner? Hvad siger Finansministeren nu? Han siger: Den er vist ikke saa god. Jeg kunde ogsaa tage 2 Tal fra Statsregnskabet. Vi har pr. 31. Marts 1936 en Nettoformue her i Landet paa 312 Mill. Kr. Statsbanernes Værdi er opgjort til 519 Mill. Kr. Det er jo ikke et Aktiv, en af os vilde have foræret; at faa dette Aktiv foræret med Forpligtelse til at drive det tror jeg nok, de fleste vilde betakke sig for. Hvad siger altsaa Finansministeren? Han siger: Det er vist galt fat. Og jeg for mit Vedkommende siger, at jeg tror, man maa have en Undersøgelse af Statsbanernes hele Stilling, Anlægsudgift og Driftsudgift, Afskrivning og Regnskab, idet jeg ganske simpelt er ængstelig for, at saaledes som Udviklingen former sig i Øjeblikket, giver vort Statsregnskab ikke et rigtigt Billede af Forholdene.

Eller lad mig se paa hele den almindelige økonomiske Politik. Har man egentlig stor Tro til, at Valutacentralpolitikken vil vise sig at holde? Er man egentlig ikke klar over, at der paa mange Omraader skal Lettelse og Ændring til? Mon jeg ikke har Lov til at sige, at nogle af de Betragtninger, man har set fremsat ude i Verden i Forbindelse med Devalueringen og Ophævelse af Restriktioner, som man ventede sig saa meget af for vort Land, hvad jeg slet ikke

forstaar — Landbrugseksporten er jo nemlig af saa afgørende Betydning for hele vor Økonomi, og jeg tror ikke, at der paa det Omraade sker Restriktionslettelser i den kommende Tid, og derfor vil, for mig at se, Restriktionslettelser ude i Verden for os med vor specielle Landbrugseksport kunne betyde store Vanskeligheder, større end dem, vi hidtil har haft —, er Betragtninger, der er fremsat fra konservativt Hold meget langt tilbage?

Nu ved jeg ikke, hvorledes man skal se paa Spørgsmaalet om Valutacentral-systemets Opretholdelse. Paa Statsregnskabet paa § 7, Adskillige Indtægter, har Staten — Finansministeren har ikke selv gjort opmærksom paa det — haft en Indtægt paa 2 518 000 Kr. af Nationalbanken ved Seddeloverskridelse o. s. v., men disse 2,5 Mill. Kr. bliver desværre kun til 700 000 Kr., fordi der er Udgifter vedrørende Valutakontoret paa 1¾ Mill. Kr. Nu kunde der jo i og for sig nok have været Grund til at gøre opmærksom herpaa, 1¾ Mill. Kr. er jo dog ogsaa Penge, det er omtrent lige saa meget, som hele Rigsdagen koster. Men der er det ejendommelige, at naar man slaar efter i Finanslovsforslaget paa § 7, saa ser man, at der er opført 1 Mill. Kr. som Statens Andel af Nationalbankens Overskud — det er, hvad den skal have ifølge Loven —, men der staar ikke noget om Valutakontoret.

Skulde det være Regeringens Mening at sige: Nu gaar det snart ikke længere med det Valutakontor, skulde det være Regeringens Mening at sige: Nu maa vi til at have en ny Politik paa det Omraade? I saa Tilfælde siger jeg for mit Vedkommende til Regeringen, at Regeringen kan være saa stærk, den være vil, Regeringen kan være saa sikker i Sadelen, den være vil, Regeringen kan nære al den Tryghed, som jeg saa godt forstaar Regeringen nærer efter de to Valg, men Livets Love kan den ikke krænke, og der kan ikke være Tvivl om, at hvis Regeringen vil øve rigtig Gerning paa den økonomiske Politiks Omraade, maa den, med Hensyntagen til hvad der sker ude i Verden, søge at samle til Løsning Spørgsmaalet om, ad hvilke Veje vi, naar Valutacentralsystemet ikke kan bære, da skal søge at klare vort Lands Økonomi igennem.

Dette er efter min Opfattelse Regeringens simple Pligt, og Stillingen er vel oven i Købet den, at det i Dag er lettere at foretage en Ændring, end det var for nogle Aar siden. Valutaspørgsmaalet ligger vel lettere, saa Valutacentralen ikke er saa nødvendig af den Grund; de valutariske